

Syncopate-Regular-VTT.ttf

Syncopate

AÄBCČDĎEÉFGHIÍKLÍLMNŇOÓÔOPQRŔSŠTŤUÚŮUVWXYÝZZ
áääBCČDĎeééFGHIÍKLÍLmnňoóôôPqrŕšštťuúůuvwxxyýzz
0123456789

-„;?!”-

v cézarei žIL ISTÝ muž menom Kornélius, STOTNÍK KOHORTY, zvanej ITALSKÁ. BOL nábožný a bohabojný s celým svojím domom. DÁVAL veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k BOHU. RAZ OKOLO TRETEJ HODINY POPOLUDNÍ VIDEL JASNE VO VIDENÍ BOŽIEHO ANJELA, AKO PRICHÁDZA K NEMU A OSLOVUJE HO: „KORNÉLIUS!” ALE ON NA NEHO HLÁDEL A PREĽAKNUTÝ POVEDAL: „ČO JE, PANE?” ODPovedal mu: „TVOJE MODLITBY A TVOJE ALMUŽNY VYSTÚPLI PRED BOŽIU TVÁR A ON SI NA NE SPOMEMENUL.” A TERAZ POŠLI MUŽOV DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PRÍMENÍM PETER; BÝVA U ISTÉHO ŠIMONA, GARBIARA, ČO MÁ DOM PRI MORI.” A KEĎ ANJEL, ČO S NÍM HOVORIL, ODIŠIEL, ZAVOLAL SI DVOCH SLUHOV A NÁBOŽNÉHO VOJAKA Z TÝCH, ČO MU BOLI PODRIADENÍ, VŠETKO IM POROZPRÁVAL A POSLAL ICH DO JOPPE. NA DRUHÝ DEŇ, KEĎ BOLI NA CESTE A BLÍŽILI SA K MESTU, PETER VYŠIEL OKOLO POLUDNIA NA STRECHU MODLIŤ SA. KEĎ VYHLADOL, CHCEL JESTЬ. KÝM MU PRIPRAVOVALI, PADOL DO VYTRŽENIA. VIDEL OTVORENÉ NEBO A ZOSTUPOVAŤ AKÚSI NÁDOBУ, AKO VEĽKÉ PRESTIERADLO, SPÚŠŤANÉ ZA ŠTYRI ROHY NA ZEM. BOLI V NEJ VŠETKY DRUHY ŠTVORNOŽCOV, ZEMEPLAZOV A NEBESKÉ VTÁCTVO. I ZAZNEL MU HLAS: „PETER, VSTAŇ, ZABÍJAJ A JEDZ!” ALE PETER POVEDAL: „NIJAKÝM ČINOM, PANE, VEĎ SOM NIKDY NEJEDOL NIČ POŠKVRENÉ A NEČISTÉ.” ALE HLAS SA MU OZVAL ZNOVA, DRUHÝ RAZ: „ČO BOH OČISTIL, TY NENAZÝVAV POŠKVRENENÝM.” TOTO SA OPAKOVALO TRI RAZY A HNEĎ BOLA NÁDOBA VZATÁ DO NEBA. KÝM BOL PETER V ROZPAKOCH, ČO TO BOL ZA ÚKAZ, KTORÝ VIDEL, ZASTAĽ PŘI BRÁNE MUŽI, KTORÝCH POSLAL KORNÉLIUS, A DOPYTOVALI SA NA ŠIMONOV DOM. ZAVOLALI A PÝTALI SA, ČI TAM BÝVA ŠIMON S PRÍMENÍM PETER: AKO PETER PREMÝŠĽAL O VIDENÍ, DUCH MU POVEDAL: „HLADAJÚ ŤA TRAJA MUŽI. VSTAŇ TEDA, ZÍD DOLU A BEZ VÁHANIA CHOĎ S NÍMI, LEBO SOM ICH JA POSLAL.” PETER ZIŠIEL K MUŽOM A POVEDAL: „JA SOM TEN, KTORÉHO HLADÁTE. KVÔLI ČOMU STE PRIŠLI?” ONI POVEDALI: „STOTNÍK KORNÉLIUS, SPRAVODLIVÝ A BOHABOJNÝ MUŽ, KTORÉMU CELÝ ŽIDOVSKÝ NÁROD VYDÁVA SVEDECTVO, DOSTAL POKYN OD SVÄTÉHO ANJELA ABY SI ŤA POZVAL DO DOMU A VYPOČUL TVOJE SLOVÁ.” ZAVOLAL ICH TEDA DNU A POHOSTIL. NA DRUHÝ DEŇ VSTAL A ŠIEL S NÍMI A NIEKTORÍ BRATIA Z JOPPE HO SPREVÁDZALI. V ĎALŠÍ DEŇ PRIŠIEL DO CÉZAREY. KORNÉLIUS ICH UŽ ČAKAL SPOLU S POZVANÝMI PRÍBUZNÝMI A NAJBÚŽŠÍMI PRIATEĽMI. KEĎ PETER PRICHÁDZAL, KORNÉLIUS MU VYŠIEL V ÚSTRETY, PADOL MU K NOHÁM A POKLONIL SA. ALE PETER HO ZDVIHOL A POVEDAL MU: „VSTAŇ, AJ JA SOM LEN ČLOVEK.” AKO SA S NÍM ROZPRÁVAL, VOŠIEL DNU A NAŠIEL TAM MNOHO ZHROMAŽDENÝCH. I POVEDAL IM: „VY VIETE, ŽE ŽID SA NESMIE SPOLČIŤ ani STRETNÚŤ S CUDZÍNCOM. ALE MNE BOH UKÁZAL, ŽE NEMÁM NIKOHO NAZÝVATÝ POŠKVRENÝM ALEBO NEČISTÝM ČLOVEKOM. PRETO SOM PRIŠIEL BEZ VÁHANIA. KEĎ STE MA POZVALI. A PÝTAM SA, KVÔLI ČOMU STE MA POZVALI?” KORNÉLIUS POVEDAL: „SÚ TO ŠTYRI DNI PRÁVE V TÚTO HODINU, ČO SOM SA O TRETEJ HODINE POPOLUDNÍ MODLIL VO SVOJOM DOME. TU PREDO MNOU ZASTAĽ MUŽ V BIELOM ODEVE A POVEDAL MI: „KORNÉLIUS, TVOJA MODLITBA JE VYSLYŠANÁ A BOH SI SPOMEMUL NA TVOJE ALMUŽNY. POŠLI TEDA DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PRÍMENÍM PETER; BÝVA V DOME GARBIARA ŠIMONA PRI MORI.” HNEĎ SOM TEDA POSLAL PO TEBA A TY SI DOBRE UROBIL, ŽE SI PRIŠIEL. A TERAZ SME MY VŠETCI TU PRED BOŽOU TVÁROU, ABY SME VYPOČULI VŠETKO, ČO TI PÁN PRIKÁZAL.” VTEDY PETER OTVORIL ÚSTA A POVEDAL: „NAOZAJ POZNÁVAM, ŽE BOH NENADRŽA NIKOMU, ALE V KAŽDOM NÁRODE MU JE MILÝ TEN, KTO SA HO BOJÍ A KONÁ SPRAVODLIVO. SYNOM IZRAEĽA ZOSLAL SLOVO A ZVESTOVAL POKOJ SKRZE JEŽIŠA KRISTA; ON JE PÁNOM VŠETKÝCH: VY VIETE, ČO SA POČNÚC OD GALILEY PO KRSTE, KTORÝ HLÁSAL JÁN, DIAĽO PO CELEJ JUDEĽ; AKO BOH POMAZAL JEŽIŠA Z NAZARETA DUCHOM SVÄTÝM A MOCOU A ON CHODIL, DOBRE ROBIL A UZDRAVOVAL VŠETKÝCH POSADNUTÝCH DIABLOM, LEBO BOL S NÍM BOH. A MY SME SVEDKAMI VŠETKÉHO, ČO UROBIL V JUDEJSKEJ KRAJINE I V JERUZAŁEME. ALE ZAVESILU HO NA DREVO A ZABILI. BOH HO TRETIEHO DŇA VZKRIESIL A DAL MU, ABY SA ZJAVIL - NIE VŠETKÉMU ĽUDU, ALE SVEDKOM, KTORÝCH BOH VOPRED URČIL, NÁM, ČO SME S NÍM PO JEHO ZMÍRTVYCHVSTANÍ JEDLI A PI LI. A PRIKÁZAL NÁM, ABY SME ĽUDU HLÁSAU A DOSVEDČOVALI, ŽE TO JEHO BOH USTAHOVIL ZA SUDCU ŽIVÝCH I MRTVÝCH. JEMU VYDÁVAJÚ VŠETCI PROROCI SVEDECTVO, ŽE PRE JEHO MENO DOSIAHNE ODPUSTENIE HRIECHOV KAŽDÝ, KTO V NEHO VERÍ.” KÝM PETER TOTO HOVORIL, ZOSTUPIL DUCH

SVÄTÝ na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar ducha svätého vyliaľ aj na rohaňov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali ducha svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokristiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.
